

1. Посему, оставив начатки учения Христова, поспешим к совершенству; и не станем снова полагать основание обращению от мертвых дел и вере в Бога,

УПО: Тому полишімо початки науки Христа, та й звернімося до досконалости, і не кладімо знову засади покаюння від мертвих учинків та про віру в Бога,

KJV: Therefore leaving the principles of the doctrine of Christ, let us go on unto perfection; not laying again the foundation of repentance from dead works, and of faith toward God,

2. учению о крещениях, о возложении рук, о воскресении мертвых и о суде вечном.

УПО: науки про хрищення, про покладання рук, про воскресіння мертвих та вічний суд.

KJV: Of the doctrine of baptisms, and of laying on of hands, and of resurrection of the dead, and of eternal judgment.

3. И это сделаем, если Бог позволит.

УПО: Зробимо й це, коли Бог дозволить.

KJV: And this will we do, if God permit.

4. Ибо невозможно--однажды просвещенных, и вкусивших дара небесного, и соделавшихся причастниками Духа Святаго,

УПО: Не можна бо тих, що раз просвітілись були, і скуштували небесного дару, і стали причасниками Духа Святого,

KJV: For it is impossible for those who were once enlightened, and have tasted of the heavenly gift, and were made partakers of the Holy Ghost,

5. и вкусивших благого глагола Божия и сил будущего века,

УПО: і скуштували доброго Божого Слова та сили майбутнього віку,

KJV: And have tasted the good word of God, and the powers of the world to come,

6. и отпадших, опять обновлять покаанием, когда они снова распинают в себе Сына Божия и ругаются [Ему].

УПО: та й відпали, знов відновляти покаюнням, коли вдруге вони розпинають у собі Сина Божого та зневажають.

KJV: If they shall fall away, to renew them again unto repentance; seeing they crucify to themselves the Son of God afresh, and put him to an open shame.

7. Земля, пившая многократно сходящий на нее дождь и произращающая злак, полезный тем, для которых и возделывается, получает благословение от Бога;

УПО: Бо земля, що п'є дощ, який падає часто на неї, і родить рослини, добрі для тих, хто їх і вирощує, вона благословення від Бога приймає.

KJV: For the earth which drinketh in the rain that cometh oft upon it, and bringeth forth herbs meet for them by whom it is dressed, receiveth blessing from God:

8. а производящая терния и волчцы негодна и близка к проклятию, которого конец--сожжение.

УПО: Але та, що приносить терня й будяччя, непотрібна вона та близька до прокляття, а кінець її спалення.

KJV: But that which beareth thorns and briars is rejected, and is nigh unto cursing; whose end is to be burned.

9. Впрочем о вас, возлюбленные, мы надеемся, что вы в лучшем [состоянии] и держитесь спасения, хотя и говорим так.

УПО: Та ми сподіваємось, любі, кращого про вас, що спасіння тримаєтеся, хоч говоримо й так.

KJV: But, beloved, we are persuaded better things of you, and things that accompany salvation, though we thus speak.

10. Ибо не неправеден Бог, чтобы забыл дело ваше и труд любви, которую вы оказали во имя Его, послужив и служа святым.

УПО: Та не є Бог несправедливий, щоб забути діло ваше та працю любови, яку показали в Ім'я Його ви, що святим послужили та служите.

KJV: For God is not unrighteous to forget your work and labour of love, which ye have shewed toward his name, in that ye have ministered to the saints, and do minister.

11. Желаем же, чтобы каждый из вас, для совершенной уверенности в надежде, оказывал такую же ревность до конца,

УПО: Ми ж бажаємо, щоб кожен із вас виявляв таку саму завзятість на певність надії аж до кінця,

KJV: And we desire that every one of you do shew the same diligence to the full assurance of hope unto the end:

12. дабы вы не обленились, но подражали тем, которые верою и долготерпением

наследуют обетования.

УПО: щоб ви не розлінились, але переймали від тих, хто обітниці впадковує вірою та терпеливістю.

KJV: That ye be not slothful, but followers of them who through faith and patience inherit the promises.

13. Бог, давая обетование Аврааму, как не мог никем высшим клясться, клялся Самим Собою,

УПО: Бо Бог, обітницю давши Авраамові, як не міг ніким вищим поклястися, поклявся Сам Собою,

KJV: For when God made promise to Abraham, because he could swear by no greater, he sware by himself,

14. говоря: истинно благословляя благословлю тебя и размножая размножу тебя.

УПО: говорячи: Поблагословити Я конче тебе поблагословлю, та розмножити розмножу тебе!

KJV: Saying, Surely blessing I will bless thee, and multiplying I will multiply thee.

15. И так Авраам, долготерпев, получил обещанное.

УПО: І, терплячи довго отак, Авраам одержав обітницю.

KJV: And so, after he had patiently endured, he obtained the promise.

16. Люди клянутся высшим, и клятва во удостоверение оканчивает всякий спор их.

УПО: Бо люди клянуться вищим, і клятва на ствердження кінчає всяку їхню суперечку.

KJV: For men verily swear by the greater: and an oath for confirmation is to them an end of all strife.

17. Посему и Бог, желая преимущественнее показать наследникам обетования непреложность Своей воли, употребил в посредство клятву,

УПО: Тому й Бог, хотівши переважно показати спадкоємцям обітниці незмінність волі Своєї, учинив те при помочі клятви,

KJV: Wherein God, willing more abundantly to shew unto the heirs of promise the immutability of his counsel, confirmed it by an oath:

18. дабы в двух непреложных вещах, в которых невозможно Богу солгать, твердое утешение имели мы, прибегшие взяться за предлежащую надежду,

УПО: щоб у двох тих незмінних речах, що в них не можна сказати неправди Богові, мали потіху міцну ми, хто прибїг прийняти надію, що лежить перед нами,

KJV: That by two immutable things, in which it was impossible for God to lie, we might have a strong consolation, who have fled for refuge to lay hold upon the hope set before us:

19. которая для души есть как бы якорь безопасный и крепкий, и входит во внутреннейшее за завесу,

УПО: що вони для душі як котвиця, міцна та безпечна, що аж до середини входить за заслону,

KJV: Which hope we have as an anchor of the soul, both sure and stedfast, and which entereth into that within the veil;

20. куда предтечею за нас вошел Иисус, сделавшись Первосвященником навек по чину Мелхиседека.

УПО: куди, як предтеча, за нас увійшов був Ісус, ставши навіки Первосвященником за чином Мелхиседековим.

KJV: Whither the forerunner is for us entered, even Jesus, made an high priest for ever after the order of Melchisedec.